

שושנה אנאק, ת.ז. 22165542
מרחוב הירדן 8, קרית מלאכי
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג (מ"ר 62254)
מרחוב אבא הלל 7, רמת גן
טל': 03-7412358 פקס': 077-3180983

- נ ג ד -

המשיב: המוסד לביטוח לאומי – סניף רחובות
מרח' דוד רמז 64, רחובות 7644905

הודעת ערעור

המערערת מתכבדת בזאת להגיש לבית הדין הנכבד את ערעורה על החלטת המשיב מיום 28.8.22.

רקע

1. המערערת, ילידת 27.1.1966, נפגעה בתאריך 10.12.2020 בתאונה (להלן: "התאונה").
2. בתאונה נפגעה המערערת, בין היתר, בפנים, בראש, בכתף, בצוואר ובגב ולאחר התאונה טופלה בבית החולים קפלן, ברחובות.
3. המערערת המשיכה במעקב הרפואי במסגרת קופת החולים והופנתה להמשך מעקב רפואי, נטילת תרופות לשיכוך כאב ומנוחה.
4. התובעת המשיכה לסבול מכאבים והגבלה בתחום האורתופדי, כאבי ראש וסחרחורות, אובדן שיניים, מצב רוח ירוד, מצב חרדתי ודכאון כמו גם דאבת שרירים ביצעה ועודנה מבצעת מעקב רפואי רציף והיא נזקקת לנטילת משככי כאבים וטיפול תרופתי תדיר.
5. התובעת אשר נותרה עם פגימות רבות במספר איברים כאמור הגישה תביעה לנכות למשיב וזומנה לוועדות רפואיות בהתאם.
6. במסגרת הוועדות הרפואיות אשר נקבעו למספר תאריכים עתידיים עוקבים הגישה המערערת תיעוד רפואי עדכני לאותו המועד.
7. על אף שהוצגו במסגרת הוועדות הנכבדות תיעוד רפואי בתחום הראומטולוגי ובתחום הפסיכיאטרי ועל אף תלונותיה בתחומים אלה, לא זומנה המערערת לוועדות רפואיות כאמור וביום 27.12.21 ניתנה החלטת המשיב בהתעלם ממצבה הנפשי ומהמחלה הראומטולוגית ממהם היא סובלת בעטיה של התאונה.
8. בשים לב להתעלמות הוועדות מפגימותיה בתחומים אלה, הוגש ערר על החלטת הועדה הנכבדה אשר אך בעקבותיו זומנה המערערת לוועדות רפואיות בתחום הפסיכיאטרי ובתחום הראומטולוגי.
9. ועדה רפואית בתחום הפסיכיאטריה אשר התקיימה ביום 15.5.22 מתעלמת ממצוקתה של המערערת ומהעובדה שלראשונה בחיה לאחר התאונה בה נפגעה פגיעות אשר מסבות לה נכות ניכרת נזקקת היא לנטילת תרופות וטיפולים נפשיים וקובעת קביעה שרירותית ולא מנומקת לפיה אין קשר סיבתי בגלל הזמן שחלף.

10. ועדה רפואית בתחום הראומטולוגי התקיימה בתאריך 29.6.22 במסגרתה עלה כי **"קיימת רגישות קלה בכל הנקודות האופייניות לפיברומיאלגיה"**, אולם, חרף קביעת הרופא בקהילה, וחרף הממצאים הקליניים קובע מומחה המשיב כי "אין קשר סיבתי בין התאונה הנידונה לפיברומיאלגיה. תלונות על כאבים כרוניים נמשכים מזה זמן רב והחלו שנים קודם לתאונה".

11. ביום 28.8.22 ניתנה החלטת המשיב לפיה החליט המשיב לדחות את הערר.

רצ"ב החלטות הועדות הרפואיות, מסומנות "כנספח 1".

ואלה נימוקי הערעור:

12. המערערת, מטפלת בקשישים אשר נפגעה בתאונת עבודה בעטייה נגרמו לה נכויות משמעותיות.

13. מחמת התאונה ותוצאותיה מתקשה המערערת בביצוע עבודתה ונוקקת היא למעקב רפואי ולנטילת טיפול תרופתי.

14. אך לאחר התאונה ומחמת תוצאותיה החלה המערערת לסבול ממצב רוח ירוד, חרדה, דכאון, קשיי שינה והירדמות בגינם הופנתה לקבלת טיפול רפואי פסיכיאטרי ולמתן מרשמים לתרופות נוגדות חרדה/דכאון והרגעה.

15. כן, המערערת אשר עובר לתאונה תפקדה ללא הגבלה, החלה לאחר התאונה לסבול מכאבים מפושטים, תשישות, קושי בתפקוד יומיומי וצורך במעקב רפואי אובחנה לאחר התאונה כסובלת, בין היתר, ממחלת דאבת השרירים (בלעז: "פיברומיאלגיה") והומלץ לה על נטילת טיפול תרופתי מתאים, טיפול בהידרותרפיה וייעוץ פסיכיאטרי עם חשד להפרעת דחק בתר חבלתית.

16. חרף כל האמור, לא טרח המשיב לזמנה לוועדות רפואיות בתחומים הרלוונטים והחלטה אודות נכותה ניתנה תוך התעלמות מפגימותיה הנ"ל.

17. על מנת שפגימותיה אלה יקבלו התייחסות נדרשה המערערת להגיש ערר אשר ומשזומנה היא לוועדות כאמור היו אלה מדרג II ובכך זכויותיה, בדגש על זכות הטיעון נפגעו פגיעה אנושה.

18. המערערת אשר לראשונה בחיה מחמת התאונה ותוצאותיה החלה לסבול ממצב נפשי אשר הצריך ועודנו מצריך טיפול פסיכיאטרי נבדקת ע"י ועדה רפואית לעררים בתחום זה ונקבע בצורה שרירותית ולא מנומקת כי אין קשר סיבתי בין התאונה לבין מצבה.

19. הנימוק אותו מציינת הועדה לדיחה הינו שהות בין התאונה לבין הפניה לרופא פסיכיאטרי. וזאת, תוך התעלמות בוטה מחומרת מצבה ומהעובדה המאוד פשוטה והמקובלת כי לא בנקל פונה אדם לקבלת טיפול פסיכיאטרי, בטח ובטח בגיל מתקדם ושהדבר זר לו.

20. הוועדה הרפואית לעררים בתחום הראומטולוגי מוצאת רגישות בכל הנקודות האופייניות לפיברומיאלגיה אך מחליטה שאין קשר סיבתי מחמת כאבים עובר לתאונה. הוועדה לא טורחת לייחס חלק מהמצב לעבר או חלילה לתמוך את החלטתה תוך הפניה לתיעוד רפואי שכזה, אלא, מסתפקת בקביעה שרירותית לרעת המערערת.

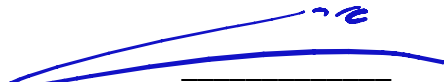
21. על קביעות אלה כשלעצמן ראוי היה כי יוגש ערעור, אולם, אין זהו מחדלו היחיד של המשיב.

22. מחדלו הנוסף והחמור לא פחות הינו שבכך שלא זומנה כשם שהייתה צריכה להיות מזומנת היא לוועדות רפואיות בתחומים אלה מדרג I נבצר ממנה להשיג על החלטות שרירותיות ושגויות אלה ובכך זכויותיה נפגעות פגיעה קשה.

אשר על כן, מתבקש בית הדין הנכבד כדלקמן:

23. להורות על ביטולן של הוועדות הרפואיות בתחומים אלה ולהורות למשיב לזמן את המערער לועדות רפואיות בתחום הראומטולוגי ובתחום הפסיכיאטרי מדרג ראשון תוך קבלת החלטה מנומקת ומפורטת בעניינה.

24. לחייב את המשיב בהוצאות המשפט של המערער לרבות שכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כחוק.

אריאל פרייברג, עו"ד
ב"כ המערער